

besluttet i Dublin på topmødet. Nu får vi at vide fra Venstres side, at resultatet egentlig var ganske godt.

Og det, man særlig må hæfte sig ved – jeg vil godt spørge fru Charlotte Antonsen, om det er rigtigt opfattet – er, at der i topmødekonklusionerne lægges megen vægt på det brev, som den tyske kansler og den franske præsident har skrevet. Det er det, der lægges megen vægt på i konklusionerne, og den danske statsminister har godkendt, at det kommer til at stå i papiret. Det danske udspil ligger, som fru Charlotte Antonsen konstaterede, på historiens mødding, og det danske udspil er naturligvis ikke nævnt i topmødekonklusionerne. Det kunne ikke komme med, og det britiske udspil kunne ikke komme med, men det fransk-tyske papir roses til skyerne i den topmødeerklæring, statsministeren har underskrevet. Jeg vil godt høre, om det er det, der gør, at Venstre er godt tilfreds med det, der blev vedtaget i Dublin.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Der er ingen, der skal komme og sige, at denne debat bliver kedelig, for nu fik vi et udsagn fra en ægte unionist.

Fru Charlotte Antonsen stod heroppe og roste ikke blot det irske udspil, men sandelig også det fransk-tyske forslag og sagde: Nu har vi mulighed for at få et godt resultat. Nu kan vi få et føderalt politikorps, Europol skal udvides, og det synes Venstre er pragtfuldt. Nu bliver vi fri for alle de fjollede danske polititjente, der render rundt og tager os for fartbøder og lignende ting. Nu kan vi få italienske metoder i brug, når vi skal stoppes ude på vejene, og så skal vi for resten have styrket EU-samarbejdet med Vestunionen, så vi virkelig kan tage hensyn til det Østeuropa, der gerne vil være med.

Det er, som om fru Charlotte Antonsen ikke rigtig har fulgt med i udviklingen. Rent faktisk er de øst- og centraleuropæiske lande, som lige er sluppet ud af en union, ret glade for at være kommet ud af denne skrappe union, som skulle bestemme alt over dem. De er faktisk utrolig begejstrede ved tanken om muligheden for at komme med i NATO, men den mulighed har fru Charlotte Antonsen faktisk fuldstændig afskåret nu.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var en meget flot tale fra Venstres ordfører, og jeg synes, det var meget prisværdigt, at Venstres ordfører med det samme gik ind på visionerne om et fredeligt, stabilt og demokratisk Europa. Jeg husker specielt fru Charlotte Antonsens bemærkning om, at selv det mindste land vil blive hørt, og det synes jeg er en smuk vision.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Charlotte Antonsen, når hun samtidig erklærer sig som stor fortalere for og varm tilhænger af Chiracs og Kohls udspil: Generer det ikke Venstre lidt, når man har vision om, at selv det mindste land skal høres, at to af de største lande i Europa helt privat går sammen om at lave et udspil, som de andre lande skal trækkes med at afvise? Er det ikke lidt udemokratisk, at to lande nærmest laver en særlig klub og siger: Nu skal vi have lov til at sætte dagsordenen, og så må de andre altså bruge tid på at afvise det, vi har brygget sammen? Er det ikke lidt generende for visionen? Giver det ikke en lidt flosset kant og en lille smule pletter på det smukke billede, når to lande på den måde prøver at gøre sig selv til førsteklasses lande og måske gøre de andre andenklasser?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg kunne næsten ikke vente. Nu har vi nogenlunde regelmæssigt hørt fru Charlotte Antonsen angribe statsministeren for at være uden visioner, og derfor glædede jeg mig til nu at høre den store, visionære Venstretale. Men i al stilfærdighed må jeg sige: Der var ikke én eneste sætning i den tale, der kan betegnes som visionær. Men det skal jeg nu ikke klandre Venstre for, for det er ret logisk. Visionen blev nemlig skabt i 1950 af Schuman og Monnet og alle de andre, og det er den vision, vi andre bygger videre på via Romtraktaten, via Fællesakten, via Maastricht og indtil i dag, så kan vi ikke holde op med den visionsdiskussion? Det, det drejer sig om, er, at det europæiske samarbejde, der blev skabt omkring 1950, bliver udbygget, bliver gjort mere effektivt og bliver gjort mere praktisk.

Lad os dog få tingene ned på jorden i stedet for at slå hinanden oven i hovedet med, om der er visioner eller ikkevisioner. Fru Charlotte Antonsen har i hvert fald det ene problem, at der skal helt andre boller på suppen fra Venstres side, før man kan bruge det udtryk, man klan-drer andre for ikke at være.